

РЕШЕНИЕ

№ 600

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9626** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх. № 21042572/03.08.21г на ЗД [фирма]-С. с проц.представител адв. Г. срещу Решение от 17.06.21г. по нахд № 12500/20г. на СРС, НО, 101ви състав, с което е потвърдено НП № Р-10-473/28.08.20г на Зам.Председателя на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложено адм.наказание имуществена санкция в размер на 2000.00 лв., за нарушение на чл. 108 ал.6 от КЗ. Нарушението е извършено на 26.06.20г в [населено място] и е установено на 27.07.20г. при проверка на документи в КФН/съставен АУАН на 18.08.20г./, като се изразява в непроизнасяне в срок от 7 дни, т.е. в срок до 25.06.20г. вкл., считано от депозиране на жалба от ФЛ на 18.06.20г. Срещу определен му размер на обезщетение по претенция от 18.11.19г. Произнасянето по жалбата е от 21.08.20г. На 17.07.20г. е постъпила жалба от ФЛ до КФН. Нарушението е извършено в условията на повторност, като на 16.11.19г. е било вляло в зак.сила НП № Р-10-671/25.06.19г. за същото по вид нарушение.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и материално и проц.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяната на НП, евентуално за изменение на правната квалификация от такава по чл. 644 ал.2 от КЗ на такава по чл. 644 ал.1 т.1 или т.2 от КЗ и налагане на мин.размер на санкцията. Твърди се липсата на повторност, тъй като в АУАН не бил описан по-тежкия състав на

нарушение, извършен при повторност. Цитира се практика на АССГ от 2015г относно хипотезата на „повторност“. Твърди с, че са нарушени правилата за индивидуализацията на наказанието, както и че не са описани всички съставомерни признаци по см. на чл. 42, т. 4 ЗАНН и чл. 42, т.5 ЗАНН, както е нарушен и чл.57 ал.1 т.5-7 от ЗАНН.Твърди се също, че наказанието не съответства на целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН, като е налице и маловажност по чл. 28 от ЗАНН /обезщетението е изплатено към момента на съставяне на АУАН/. В съд.заседание касаторът не се представлява.

Отвeтникът Комисия за финансов надзор в съд.заседание чрез проц.представител юрк. Г. оспорва жалбата и моли за потвърждаване на въз.решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.В писмените бележки сочи, че не е налице маловажност по чл. 28 от ЗАНН/закъснението в произнасянето е близо двумесечно/, като санкцията е определена в мин. размер/в хипотезата на повторност/. Налице е правилно посочена дата на нарушението.

Прокурорът изразява становище за правилност на решението на СРС.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

К..състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо, както и мат.законосъобразно/за което кас.състав следи служебно/, като не са налице допуснати от СРС съществени проц.нарушения /каквито се твърдят/, нито явна несправедливост на наложеното наказание.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. Извършена е проверка относно допустимостта на въз.жалба, както и относно валидността и законосъобразността на НП, респ. АУАН. К..инстанция споделя изводите на СРС, че с предявяване на жалба на 18.06.20г срещу определения му размер на обезщетението, 7дневният срок за произнасяне по нея е изтекъл на 25.06.20г вкл. Нарушението е извършено чрез бездействие, на 26.06.20г, установено е на 27.07.20г, АУАН е от 18.08.20г, като произнасянето на органа е на 21.08.20г, а НП е от 28.08.20г. /спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН/.

Цитираната от касатора практика на АССГ относно хипотезата на „повторност“, вкл. при предходно нарушение по КЗ отм., е преодоляна с решение на ОС на съдиите при АССГ, като към настоящия момент практиката на АССГ е твърда, че в случая е налице „повторност“ /въпреки, че предходното нарушение е по текст на КЗ отм./, като правната квалификация в НП е правилна /чл. 644 ал.2 от КЗ/. Касаторът като страна в голямо количество аналогични дела на АССГ е много добре запознат с практиката на АССГ, като същата няма да бъде подробно цитирана и преповтаряна. Не е налице и хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не разкрива по-ниска степен на общ.опасност от всички останали нарушения от този вид /извършени в условията на повторност/, а от друга страна - самото наличие на хипотезата на „повторност“ говори за непостигнати цели на наказанието по чл. 12 от ЗАНН при предходното наказание.Наказанието е наложено в мин.размер по закон /в условията на повторност/, поради което не може да бъде намалено под мин.размер.

Решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено. При

този изход на спора на ответника се дължат разноси, съгл. чл. 143 ал.4 от АПК вр. чл. 63 ал.3 от ЗАНН. На ответника следва да се присъди юрк. възнаграждение по чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, К.състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.06.21г. по нахд № 12500/20г. на СРС, НО, 101ви състав, по кас.жалба вх. № 21042572/03.08.21г на ЗД [фирма]-С..

ОСЪЖДА ЗД [фирма]- С. с представляващи С. П. и К. К. да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: